

Ilari Näckel työskentelee toista kautta Venäjällä, KHL liigaa pelaavassa Lokomotiv Yaroslavin joukkueessa maalivahtivalmentajana. Kaudella 2008–2009 Lokomotiv sijoittui sarjassa hopealle ja joukkueen maalivahti, Georgy Gelashvili, valittiin sarjan parhaaksi ja All Stars -maalivahdiksi.

Takana on menestyksenkäs kausi uudessa liigassa. Millaiset tuntemukset jäivät ensimmäisestä kaudesta Venäjällä?

Tuo ensimmäinen kausi oli kaiken kaikkiaan huikkea kokemus. Kaikki joukkueet toimivat ammattimaisesti ja joillakin on käytössään jopa loistavat olosuhteet. Itse olen saanut kuulua erinomaiseen organisaatioon, jossa työskentelee eri alojen kiistattomia spesialisteja. Kaikki työntekijät bussikuskeista, halli- ja toimistohenkilökunnasta joukkueen jäseniin kokevat ylpeyttä seuran kuulumisesta. Kaikki tekevät tosissaan töitä ja sellaisessa ilmapiirissä on itsekkin helppo toimia.

Pelillisesti kausi oli erinomainen suoritus. Hävisimme seitsemännen finaalin 1-0: vieläpä kyseenalaisella maalilla. Paljoa pienemmästä homma ei voi jäädä kiinni. Toisaalta ero tiukan tappion ja tiukan voiton välillä on äärettömän suuri. Ottelusarja oli meille katkolla kahteen kertaan, emmekä pystyneet voittoa ottamaan. Se kynnys meidän on vielä opittava ylittämään.

Kauden jälkeen pääsimme vielä fiilistelemään mitalijuhlien merkeissä. Venäläiseen tapaan joukkueet eivät saaneet mitaleita viimeisen pelin jälkeen jäällä, vaan ne jaetaan myöhemmin pidettävissä mitalijuhlissa. Tapahtuma oli hienosti järjestetty yleisöjuhlasta joukkueen illanviettoon. Venäläisillä näyttää olevan hyvä silmä juhlien järjestämiseen, kun sellaiseen sattuu olemaan aiheita...

Joukkueet saivat kokoontua 20.7.2009 alkaen yhteisiin harjoituksiin. Miten ja missä maalivahdit harjoittelivat kesäaikana valmistautuen tulevaan kauteen?

KHL:ssä on käytössä samantyyppinen sääntö kuin NHL:ssä, eli joukkueet eivät saa kokoontua kesäaikaan. Pelaajat harjoittelevat tuolloin omilla tahoillaan ja meidän maalivahtien osalta se tarkoitti heidän kotikaupunkejaan. Joukkueen ykkösmaalivahti, Georgy Gelashvili, on kotoisin Chelyabinskin kaupungista. Paikka sijaitsee Magnitogorskin ja Ufan lähetyvillä ja taitaa olla kolmesta kaupungista suurin. Nuori kakkosmaalivahtimme, Sergey Gayduchenko, on puolestaan Ukrainasta kotoisin ja hän vietti omatoimisen harjoittelujaksonsa siellä.

Joukkueen pelaajille ei ole tapana tehdä erityistä ohjelmaa, vaan pelaajille kerrotaan kesän jälkeiset testit. Jokainen valmistautuu kesän aikana oman ohjelmansa mukaan ja huolehtii itsensä riittävään kuntoon. Venäläisillä urheilijoilla on pääsääntöisesti erittäin hyvä fyysinen pohja, eli kunnosta huolehtiminen ei ole ongelma. Gelashvilin kohdalla muutamat kauden jälkeiset leikkaukset veivät hieman harjoittelu-aikaa, mutta hän on silti huolehtinut itsestään ammattimaisesti.

Millä tavalla joukkue ja maalivahdit ovat valmistautuneet tulevaan kauteen joukkueen mukana loppukesän aikana?

Olemme käyttäneet maalivahtien kanssa edellisellä kaudella hyväksi havaittuja rutiineja. Maalivahdit aloittavat päivänsä hieman muita aikaisemmin verryttelyllä, venyttelyllä ja fyysisillä harjoitteilla. Tämän jälkeen menemme jälle 20–30 minuuttia pelaajia aikaisemmin ja teemme perustorjunnat. Lisäksi aikaa jää

muutamille maalivahtiharjoitteille. Kun harjoitteita tekee joka päivä puoli tuntia ennen joukkueharjoituksia, saa vuoden aikana melko hyvän toistomäärän kasaan. Lisäksi perustorjuntasettiin voi tilanteen mukaan yhdistää erilaisia teknisiä harjoitteita.

Venäjän sarjajärjestelmään on tullut muutoksia viimekaudesta. Millaisia muutoksia on tullut ja miten uskot näiden vaikuttavan tulevaan kauteen ja peleihin?

Sarjajärjestelmämme ei ole juurikaan muuttunut runkosarjan osalta, mutta pudotuspeleissä on käytössä täysin uusi järjestelmä. Runkosarjassa joukkueet on jaettu NHL:n tyyliin kahteen divisioonaan ja neljään lohkokon. Oman lohkon joukkueita vastaan pelataan neljä ottelua ja muita vastaan kaksi. Runkosarjan päätteeksi divisioonien kahdeksan parasta pelaavat keskenään pudotuspelit ja toisen divisioonan joukkue kohdataan vasta loppuottelussa. Pronssiottelua ei pelata lainkaan.

Tässä vaiheessa on vaikea ennustaa, miten sarjauudistus vaikuttaa kauden aikana. Jälkikäteen puhetta todennäköisesti herättää se, jos toisesta divisioonasta pääsee eteenpäin ”helpommin”. Jos toisesta divisioonasta jää esimerkiksi pudotuspelien ulkopuolelle samalla pistemäärällä, mikä olisi oikeuttanut pudotuspelipaikkaan toisessa. Tosiasia kuitenkin on, että kyseessä on niin kova sarja, ettei kukaan saa jatkopaikkaa vahingossa.

Venäjän sarjaan on mennyt runsaasti ulkomaalaispelaajia ja maalivahteja. Miten uskot varsinkin ulkomaalaismaalivahtien runsaan siirtyvyyden vaikuttavan sarjaan ja maalivahtien pelaamiseen joukkueissa?

Venäläinen menttaliteetti on mielenkiintoinen maalivahtien osalta. Ulkomaalaisia ja varsinkin NHL – taustaisia maalivahteja tunnutaan arvostavan erittäin korkealle, vaikka tosiasiansa monet venäläiset kollegat ovat vähintäänkin samantasoisia. Edellisellä kaudella esimerkiksi Avangard Omsk ja AkBars Kazan vaihtoivat ennen kautta valitsemaansa (entistä NHL-) maalivahtia. Lisäksi muutamissa joukkueissa pelaa kanadalaisia vahteja erittäin keskinkertaisella suoritusasolla. Jostain syystä venäläiset kuitenkin arvostavat ulkomaalaisia vahteja enemmän kuin omiaan.

Suurin ongelma sarjaan siirtyvillä maalivahteilla on pelinluvussa. Venäläiset pelaajat ovat erittäin taitavia ja haluavat vielä varmassakin maalipaikassa syöttää. Tämä tuottaa vaikeuksia monelle pohjois-amerikkalaiseen kiekkoon tottuneelle vahdille. Lisäksi osa sarjaan tulevista vahdeista ei ymmärrä, kuinka kovaan sarjaan ovat tulossa. Siksi monet ulkomaalaisvahdit ovat pelanneet Venäjällä hyvinkin keskinkertaisesti. Itse uskon, että mestaruuden voittaminen merkitsee venäläiselle vahdille enemmän kuin ulkomaalaisvahvistukselle. Siksi on mielestäni parempi, jos joukkueessa on venäläinen vahti.

Millä tavalla Venäjällä, esimerkiksi Yaroslavissa, on järjestetty juniorimaalivahtien valmennus ja miten arvioisit sen tasoa suomalaisen valmennusjärjestelmään verrattuna?

Itse tiedän tilanteen lähinnä oman seurani osalta ja lisäksi olen kuullut tarinoita muutamasta muusta organisaatiosta. Yhteenvetona voisin sanoa, että maalivahtivalmennus on jopa Suomea parempaa nuorissa ikäluokissa. Maalivahtit saavat erittäin monipuolisen urheilullisen ja jääkiekkoilullisen pohjan jääkiekkokouluissa. Paikallisen systeemin mukaan urheilijat harjoittelevat peruskoulun ensimmäisestä luokasta alkaen jääkiekkopainotteisella luokalla, jossa jääkiekkoa harjoitellaan päivittäin. Yleensä ennen koulupäivän alkua joukkueet käyvät jäällä ja koulupäivän jälkeen on vielä oheisharjoitus tai teoriatunteja. Näin ollen harjoittelumäärät ovat täysin eri luokkaa suomalaisiin joukkueisiin verrattuna. Meidän jääkiekkokoulussamme on kaksi päätoimista maalivahtivalmentajaa, jotka kiertävät eri ikäluokkien jääharjoituksissa. Lisäksi he ovat järjestäneet maanantaisin seuralle omat maalivahtiharjoitukset.

Vaaka alkaa kuitenkin kallistua suomalaisen järjestelmän eduksi vanhemmissa ikäluokissa, eli noin 15 ikävuoden jälkeen. Venäjältä näyttää puuttuvan osaaminen siinä vaiheessa, kun maalivahtien pitäisi ottaa

viimeiset askeleet ammattilaismaailmaan. Parhaat vaihdit menevät luonnollisesti eteenpäin puhtaasti lahjojensa ansiosta. Muilla homma joko tyssää tähän vaiheeseen tai seuraavan askeleen ottaminen kestää pidempään. Itselläni on onneksi kokemusta kyseisten projektien läpiviennistä ja maalivahtien auttamisesta seuraavalle tasolle. Kun urheilulliset valmiudet ovat erittäin hyvät, motivaatiota ja harjoittelumahdollisuuksia on, on valmentajana työskenteleminen antoisaa Venäjällä. Itseäni auttaa vielä se, että olen oppinut jonkin verran venäjän kieltä ensimmäisen kauden aikana. Työskentelen tällä hetkellä 90 prosenttisesti venäjäksi. Mielenkiintoista ☺